

**Fővárosi Bíróság
Gazdasági Kollégiuma**

6.G. 41.538/2006/71

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság dr. Csongrádi Etelka (**felperesi képviselő címe**) ügyvéd által képviselt **felperes neve (felperes címe) felperesnek** a dr. Olajos János (**alperesi képviselő címe**) ügyvéd által képviselt **alperes neve (alperes címe) alperes ellen** felmondás érvényességének megállapítása és fuvardíj megfizetése iránt indított perében, nyilvános tárgyaláson meghozta, majd kihirdette a külön íven megszóvegezett

Ítéletet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja, és kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 659.057 (Hatszázötvenkilencezer-ötvenhét) Ft perköltséget, míg az Államnak külön felhívásra 375.000 (Háromszázhetvenötezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a fellebbezésnek van helye. A fellebbezést az ítélet kézbesítésétől számított 15 nap alatt kell e bíróságnál 5 példányban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, a felek azonban tárgyalás tartását kérhetik, ha

- a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik;
- a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos;
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálást kérhetik (1952. évi I... tv. 220.§-ának (3) bekezdése, 256/A. §-a (1) bekezdésének b)-d) pontja.)

INDOKOLÁS:

2004. november 18-án a felperesi jogelőd és az alperes között fuvarozási keretszerződés jött létre belföldi áru fuvarozásra. A szerződés szerint a fuvaros teljesítése akkor szerződésszerű, ha a szerződés 7-es pontjában rögzített B. jelű hiba havonta nem több mint ötször fordul elő. A legalább öt B jelű hiba havonta történő fennállása súlyos gondatlanságnak, illetve súlyos szerződésszegésnek minősül. (2.4.)

A felek a szerződést 2007. december 31-éig terjedő időszakra kötötték.

A felek megállapodtak, hogy a fuvaros felelős az általa átvett termékekkel és göngyölegekkel kapcsolatos hiányokért. (6.1.) A szerződés szerint a teljesítéssel kapcsolatban felmerülő B jelű hibának minősül, ha a fuvaros áru, göngyöleg, vagy eszköz eltulajdonítással próbálkozik. (7.4.4.) A szerződés szerint súlyos szerződésszegésnek minősül a fuvaros részéről, ha a 2.4. pontban rögzített tényállás megvalósul (8.2.1.), és bármelyik fél jogosult azonnali hatállyal a szerződés rendkívüli felmondására írásban, a másik fél súlyos szerződésszegése esetén. (8.1.) A felek rögzítették, hogy az egyéb kérdésekben a Ptk. és a 2/1981. számú Mt. rendelet rendelkezései az irányadóak.

A 2005. április 25-i módosítás folytán a felperes vált a fuvaros jogutódává a keretszerződésben.

2006. június 14-én meghallgatási jegyzőkönyvet vettek fel a **v.-i** raktár tárgyalóban **H.J.Cs.** jelenlétében göngyöleg visszáru eltulajdonításával összefüggésben. **H.** elmondta, hogy a **D.** Kft. alkalmazásában áll gépjárművezetőként, és az általa szállított göngyöleg egy részét az értékének 60%-án eladta, ezt meghamisított bizonylatokkal fedezte. A göngyöleg mennyiségétől függően általában 60-100.000,- Ft-ot kapott.

Elmondása szerint 2006. januárjától ápriliséig átlagban heti két alkalommal végzete a göngyöleg eltulajdonítását, az általa **"..."** ismert embernek kb. 15 alkalommal adott el göngyöleget, de adott el göngyölegeket a **M.** utcánál lévő helyen is.

Elismerte, hogy a 2006. június 24-i, május 17-i, május 8-i, május 2-ai, április 11-ei, április 4-ei, és május 10-ei keltezésű visszárujegyeket hamisított göngyöleges bélyegzőkkel ő hamisította meg **D.**-es bélyegzővel. Elismerte, hogy a március 7-i, március 24-i, március 13-i, és március elsejei visszárujegyeket ő hamisította meg. Közölte, hogy a járművében lévő bizonylatok szerinti visszárujegyeket is ő hamisította meg az **E.**-es bélyegzővel melyeket be fog mutatni a jegyzőkönyv felvevőinek.

Elmondta, hogy a 2006. június 12-i 307.6519 számú átvételi jegyen lévő göngyöleget a **"..."** adta el a június 13-án 70.000,- Ft-ért.

Az elkövetés módszerére nézve elmondta, hogy a göngyöleg visszáru jegyzőkönyvét oly módon hamisította meg, hogy a göngyölegeket be se hozta a raktárba, hanem eladta az érték 60%-án. Másnap amikor visszahozta egy általa kiszállított áru göngyölegét, megvárta míg a raktáros az átvétellel foglalkozik és nem figyel az irodája felé. Ezt kihasználva belépett az irodába és az ott lévő „exel”-s bélyegzővel lepecsételte az előző napi göngyölegszállítót, aláírta az átvevő helyett, és azt követően a meghamisított bizonylatot leadta a diszpécseri irodában. Ezt a tevékenységét általában heti két alkalommal megismételte. Ezzel a módszerrel április elejéig rövidítette meg a raktár göngyöleg készletét, ekkor az exel-s bélyegzőket felváltotta a ..-s bélyegző. Ezt követően az egyik papírboltban, egy nála lévő bizonylat alapján elkészítettett egy új átvételi bélyegzőt, és ezt követően saját magának pecsételte le a vissza nem hozott és általa értékesített göngyölegbizonylatokat, majd azokat leadta a diszpécseri irodában és ezzel zárult le az elszámolása.

Amikor az áruházból eljött, két példányt kapott a visszárujegyből. Az árut eladta, a raktárba be se hozta ezeket. A bizonylat egyik példányán meghamisította az átvételt és leadta a diszpécseri irodában lévő hölgynek. A másik példányt a hamisított pecséttel együtt egy kocsi tartotta.

2006. június 14-én **H. J.** járművezető a **D.** biztonsági dolgozóinak megmutatta a **B.** .... kerületben a ... frsz. járműben található, a ..-es szállításokkal összefüggő iratokat és azokat átadta. Ennek

keretében sor került egy .. .... göngyölegraktár feliratú bélyegző, egy dátumbélyegző átadására, továbbá 11 darab meghamisított visszárujegy átadására, melyek száma ....., azzal, hogy **H. J.** elmondta az átadásnál, hogy a felsorolt sorszámú visszárujegyek eredeti példányát hamisította meg, és a raktárban azokat adta le.

2006. június 14-én a **M.** Rendőrkapitányság **v.-i** rendőrőrsén **H. J.** gyanúsított meghallgatásáról vettek fel jegyzőkönyvet. Vallomásában elmondta, hogy 2002. óta szállított göngyöleget, a perbeli esetben a göngyöleget a Nagybani piacon adta el alkalmanként 60.000,- Ft-ért, összesen talán 2 millió, és nem 6 millió forintot kapott értékű. Hivatalosan igazolni tudta, hogy ezeket a rekeszeket tőle a raktárosok átvették, tehát neki nem keletkezett hiánya. A raktárosok figyelmetlenek voltak, és nem ellenőrizték őt.

2006. június 16-án az alperes közölte a felperessel, hogy 2006. június 14-én fény derült arra, hogy a felperesi alvállalkozó egyik alkalmazottja, **H.J.Cs.** 2006. januárjától kezdődően az alperestől átvett göngyölegeket eltulajdonította, az alperes **v.-i** raktárába nem szállította be, hanem harmadik személy részére értékesítette, és ezt a visszáru jegyekkel kapcsolatos bizonylatok meghamisításával leplezte. Az elkövető a bűncselekmény elkövetését beismerte és büntető eljárás indult. Közölte, hogy a kárért a fuvarozásban résztvevő fuvarosok egyetemlegesen felelnek, és mivel a kárt a fuvaros szándékosan okozta, ezért az ebből eredő minden kárért felelős. Közölte, hogy a hiány eddig beazonosított értéke 5.774.193,- Ft, mely még módosulhat.

2006. június 19-én, június 15-i teljesítési időponttal, és július 3-ai fizetési határidővel a felperes kiállította az alperesnek 6.022.854,- Ft-os számláját.

2006. június 26-án a felperes közölte az alperessel, hogy a **H.** által jegyzőkönyvbe foglalt elismerés a kárigény jogalapjára vonatkozik, de az összegszerűsége nem.

2006. június 30-án a felperes ügyvezetője útján az alpereshez intézett nyilatkozatában bejelentette, hogy a kártérítés alapját képező tételekről pontos információkkal nem rendelkezik és hiányzik a károsult fél nyilatkozata, az érintett bolté, a kár tényleges mértékéről, mely az érintett járművel hozható összefüggésbe. Közölte, hogy a kárigénnyel kapcsolatban felelősségét elismeri az alvállalkozó alkalmazottja által szándékos cselekménnyel okozott kárért. Közölte, hogy az alkalmazott a keletkezett kár augusztus 16-áig történő megtérítésére vállalkozott, ezért kérte a megtérítési igény érvényesítésének felfüggesztését azzal, hogy a kár összegének pontos megállapítása után, illetve a munkavállaló teljesítését követően az összeget haladéktalanul átutalja az alperesnek.

2006. július 8-án a felperes közölte az alperessel, hogy a neki megküldött 17 oldalas lista adatai számára értelmezhetetlenek, ezért kéri az értelmezéshez szükséges magyarázat rendelkezésre bocsátását.

2006. július 10-án az alperes közölte a felperessel, hogy a felperes a teljesítési segéd magatartásért is felelős, továbbá ha a fuvaros a fuvarozási tevékenységet másra bízta, azzal egyetemlegesen felelős, ha pedig a kárt a fuvaros szándékosan okozta, minden kárért felel. Mivel **H. Cs.J.** munkavállalóként látta el a fuvarozási teendőket, ezért alkalmazottja helyett a munkáltató a felelős a károsulttal szemben.

2006. július 13-án az alperes közölte a felperessel, hogy a keretszerződést azonnali hatállyal felmondja, tekintettel annak 6.1., 8.1., 8.2.1. pontjára, valamint a 7.4.pontra. Közölte, hogy a

szerződésszegés feltárását követően haladéktalanul bejelentette kárigényét, majd a kárösszeg meghatározására vizsgálatot folytatott le, egyúttal mind a kárösszeg, mind a rendkívüli felmondási jog gyakorlására jogfenntartó nyilatkozatot tett.

A vizsgálat során megállapíthatóvá vált, hogy 2006. májusában és márciusában 7 alkalommal valósult meg a 7.4.4. pontba foglalt súlyos szerződésszegés, a B jelű hiba. **H.J.Cs.** gépkocsivezető saját beismerése szerint e jellegű hibát 2006. januárjától folyamatosan követte el, mindez alapot ad a súlyos szerződésszegés megállapítására, és az azonnali hatályú rendkívüli felmondás közlésére. Utalt rá, hogy a felperes 2006. június 30-án elismerte levelében felelősségét. Közölte, hogy követelését a felperes által kiállított számla összegéből levonja.

2006. július 25-én a **M. Rendőrkapitányság v.-i rendőrőrsén H. J.** gyanúsítottra vonatkozóan felvett jegyzőkönyvben a gyanúsított ügy nyilatkozott egyebek mellett, hogy a göngyöleget a **N.P.** adta el alkalmanként 60.000,- Ft-ért, és összesen talán 2 millió forintot kapott a göngyölegekért.

2006. augusztus 17-én kelt levelében az alperes közölte a felperessel, hogy a keretszerződés 6.1. pontja lehetőséget ad a kárösszeg beszámítására, így annak levonása nem önkényes álláspont.

2006. október 20-án **H. J.** gyanúsított vallomásaiban előadta, hogy ragaszkodik hozzá, hogy tárgyszakértőt vonjanak be ügyében, mivel olyan raklapokat és rekeszeket is új értékben számláztak le, melyek használtak voltak, a károsult által állítottnál a kárérték jóval kisebb lehet.

B.P. igazságügyi okmányszakértő szakértői véleményében a büntető eljárás során vizsgálta, hogy a vádlott által becsatolt, 2006-os naptárában használt bélyegző lenyomatok hamis bélyegzővel vagy eredeti bélyegzővel lettek-e elkészítve. A szakértő megállapította, hogy a bélyegzőlenyomatok két egymástól eltérő bélyegzőtől származnak a 2006-os naptárban.

2006. december 27-én **B.Gy.** tárgyszakértő szakértői véleményében a büntető eljárás keretében megállapította, hogy a **D. E.H.** Kft. által csatolt listák sorrendjében, a 2006. január 2-i keltezésű ... sorszámú, a 2006. január 10-i keltezésű ... sorszámú, a 2006. január 24-i ... sorszámú, a 2006. január 26-i ... sorszámú, a 2006. február 10-i, ... sorszámú, a 2006. február 13-i ... sorszámú, a 2006. február 21-i ... sorszámú, a 2006. február 27-i ... sorszámú, a 2006. március elsejei ... sorszámú, a 2006. március 7-ei ... sorszámú, a 2006. március 13-ai ... sorszámú, a 2006. március 13-ai ... sorszámú, a 2006. március 17-ei ... sorszámú, a 2006. március 24-ei ... sorszámú, a 2006. március 31-ei ... sorszámú, a 2006. április 4-ei ... sorszámú, a 2006. április 11-ei ... sorszámú, a 2006. április 13-ai ... sorszámú, a 2006. április 24-ei ... sorszámú, a 2006. május 2-ai ... sorszámú, a 2006. május 5-ei ... sorszámú, a 2006. május 8-ai ...-es sorszámú, a 2006. május 10-ei ... sorszámú, 2006. május 17-ei ... sorszámú, a 2006. május 25-ei ... sorszámú és a 2006. május 30-ai ... sorszámú visszárujegy 26 tételben új értéken 5.778.510,8,- Ft-ot, míg a kimutatott értéken 3.929.385,- Ft-ot ér. A dátum nélküli visszárujegy sorszám nélküli 42 tételes és a dátum nélküli visszárujegy sorszám nélküli 45 tételes áru értéke újonnan 476.951,- Ft, míg az avult érték 324.327,- Ft-ot tesz ki. Ennek alapján összesítve az új értéken 6.255.461,8,- Ft-ban, míg az avult értéket 4.253.712,- Ft-ban látta meghatározhatónak.

Rögzítette, hogy szakvéleményében az érték megállapításánál az átlagárakat, az ÁNTSZ előírásokat és az avultság mértékét vette figyelembe azzal, hogy a tárgyak valós számviteli értékének megállapítása csak a sértett nyilvántartási adatainak ismeretében lehetséges, és figyelemmel volt azon körülményekre is amelyek jelentősen befolyásolják az egyes darabok átlagos amortizációs idejét. E körben utalt rá, hogy az újrahasznosított anyagból készült műanyag göngyöleg terméknek rövidebb

az amortizációs ideje, a téli, fagyos időben a műanyag göngyölegek könnyebben törnek, repednek, és az ilyen sérült göngyöleget már nem lehet használni. Az átlagos amortizációs idő a forgalmazók által elmondottak szerint ... hónap, ezen idő lejártával a göngyöleg értéke 0. A törött és károsodott műanyag göngyölegeket nem lehet használni, azokat ki kell vonni a használatból, ekkor a göngyöleg értéke szintén 0. Utalt rá, hogy a véleményben értékelt tárgyakat nem látta és nem vizsgálta.

A **Budapesti II. és III.** kerületi Ügyészség vádiratában **H. J.**et egy rendbeli, a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütközése a (6) bekezdés b.) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetével, valamint egy rendbeli, a Btk. 276.§-ába ütköző és a szerint minősülő folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségével vádolta, mert a vádlott 2006. január 2-a és május 30-a között a **M. Kft.**-vel szerződésben álló **D. Kft.** alvállalkozójaként működő **B.T.** gépkocsivezetőjeként a **B. ...** kerületi, **Cs.Á.-ból** a rábízott, visszaszállítandó göngyöleg árut összesen 28 alkalommal nem szállította be a **v.-i** raktárba, hanem azt **B.-en** értékesítette. A gyanúsított fenti cselekményét úgy leplezte, hogy az e **v.-i** telephelyen lévő diszpécseri irodában az átvevő raktárosokat kijátszva, az előző napi göngyöleg szállítót lepecsételte, illetve azt az átvevő helyett aláírta, majd azt követően saját maga által készített hamis bélyegzővel ellátott visszárujegyeket adott le.

A vádirat a bűncselekménnyel okozott kárt 6.255.444,- Ft-ban jelölte meg, mely a sértett részére a vádlott munkáltatójától történő levonással megtérült.

A **Budapesti II., III.** Kerületi Bíróságon ... számon folyó eljárásban a 2008. június 12-én tartott tárgyaláson **B.P.** okmányszakértő szakvéleményét változtatás nélkül fenntartotta azzal, hogy az összehasonlítások alapján azt állapította meg, hogy a vádlott határidőnaplójában mindössze három esetben van hamis bélyegzőből lenyomat. Az ügyész egyebekben a vádirati tényállást változtatást nélkül fenntartotta. Mindennek alapján a vádlottat egy rendbeli, a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b.) pontjába ütköző folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetével, továbbá egy rendbeli, a Btk. 276.§-ába ütköző, folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségével vádolta. **B.Gy.** igazságügyi tárgyszakértő szakvéleményét azzal egészítette ki, hogy a használt göngyölegek értéke a szakvéleményben szereplő érték 40-50%-a legfeljebb. További értékcsökkentő tényező, hogy téli időszakban a göngyölegek hamarabb tönkre mennek, így a kárértéket 1,6- 1,7 millió forint maximum összegben határozta meg.

Az ügyész a tárgyaláson a vádat 2 millió forintot meg nem haladó elkövetési értékre módosította azzal, hogy a sértett a jelen per alperese. Utalt rá, hogy a vádlott másfél millió forintot ügyvédi letétbe helyezett, így a kár jelentős része megtérültnek tekinthető.

Az ügyész 2008. június 12-i végindítványában rögzítette, hogy a vádirati tényállást és minősítést változatlanul fenntartja.

A bíróság ítéletében megállapította, hogy a vádlott bűnös egy rendbeli, a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe és az (5) bekezdés b.) pontjába ütköző folytatólagosan is üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetésében, valamint egy rendbeli, a Btk. 276.§-ába ütköző folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségében.

Az ítélet indokolásában a bíróság rögzítette, hogy a vádlott 2006. január 2-a és 2006. május 30-a közötti időszakban a jelen per felperesénél gépjárművezetőként dolgozott, mely a **D. Kft.** alvállalkozója volt. A felperes az alperessel szerződésben állt a ... kerület, **L. utca ...** szám alatti áruházból a göngyöleg elszállítására. A vádlott a rábízott göngyöleget több alkalommal nem az

alperes **v.-i** raktárába szállította el, hanem azt **B.** különböző területien értékesítette, és ezzel a jelen per alperesének kb. 1,6-1,7 millió forint kárt okozott, melyből másfél millió forintot letétbe helyezett.

A bíróság kellő hozzáértés híján igazságügyi szakértői bizonyítást folytatott le. A szakértő megvizsgálta, hogy a **B.Gy.** tárgyszakértő szakvéleményében vizsgált összesen 28 tételnyi göngyöleg súlyozott beszerzési ára mekkora. A szakértő megvizsgálta az alperes göngyöleg beszerzésére vonatkozó számláit, megállapította, hogy árut csak sérülésmentes göngyölegben lehetett átvenni és átadni, a sérült göngyöleget, illetve az ebben lévő árut vissza kellett utasítani.

Megállapította, hogy a 28 visszárujegyben szerező göngyöleg súlyozott beszerzési ára bruttó 7.516.747,- Ft.

A felperes keresetében a peres felek közötti 2004. november 18-án létrejött és 2005. április 25-én módosított fuvarozási keretszerződés alperesi, 2006. július 13-ára keltezett felmondása érvénytelenségének megállapítását kérte az eredeti állapot helyreállítása mellett, továbbá a jogtalanul visszatartott 6.251.144,- Ft és ennek törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Indoklásul előadta, hogy a felperes alvállalkozója volt a **D.** Kft. Az alperes 2006. június 16-i értesítése szerint az alvállalkozó **H.J.Cs.** 2006. januárjától az átvett göngyölegeket rendszeresen eltulajdonította. A jogalap és az összegszerűségi vita ellenére az alperes kompenzáció útján a felperesi követelésből 6.251.144,- Ft-ot visszatartott, és a fuvarozási keretszerződést azonnali hatállyal felmondta, noha az alperes csak egy 17 oldalas listát küldött meg, mely az általa meghatározott kár részletezését tartalmazta.

Előadta, hogy a felmondás érvényességét vitatja, mivel az alperes által a felperes rendelkezésére bocsátott felsorolás szerint egyetlen hónapban sem haladta meg az 5 esetet a keretszerződés szerinti B jelű hiba, noha tény, hogy az alvállalkozó megbízottja 6 hónapon keresztül folytatta károkozó tevékenységét; ugyanakkor a tevékenységet ellenőrizni elsősorban az alperes, illetve megbízottja tudta volna; az alperes megsértette a keretszerződés 6.5. pontját, mivel az előforduló eseményeket nem közölte vele.

Az alperes által csatolt iratokból nem derült ki, hogy a **H.** által okozott kár ténylegesen mikor keletkezett, és milyen összeget tett ki.

A június 30-i keltezésű felperesi nyilatkozattal kapcsolatos alperesi álláspontra tekintettel arra hivatkozott, hogy a jogalap elismerése nem jelent összegszerűségi elismerést, az összegszerűség pedig nem igazolt.

A bíróság felhívására előadta, hogy nincs tudomása arról, hogy **H.** akár neki, akár a **D.** Kft. munkáltatójának bármilyen összeget letétbe helyezett volna, de tud arról, hogy elismerésére tekintettel a Fővárosi Munkaügyi Bíróság azelőtt **H.** ellen folyó munkaügyi perben őt jogerős ideiglenes intézkedéssel másfél millió forint megfizetésére kötelezte, de az ennek sem tett eleget.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Indoklásul előadta, hogy a módosult szerződés minden pontja változatlanul hatályban maradt. A keretszerződés 7.4.4. pontja értelmében B. jelű hiba már a kísérlet esetében is megállapítható, nem szükséges hozzá, hogy a cselekmény befejeződjék, a szerződés megszövegezéséből kitűnően.

H. meghallgatásán kiderült, hogy 2002. óta végez munkát a **D. Kft.** részére, mellyel május elsejétől határozatlan időre munkaszerződést is kötött, ily módon tehát a felperes alvállalkozójának munkavállalójaként tevékenykedett.

Büntető eljárás indult ellene amiatt, hogy 2006. januárjától rendszeresen eltulajdonított árut és göngyöleget, kihasználva az áruraktárban dolgozók elfoglaltságát, saját magának igazolta le az általa szállított visszaruk és göngyölegek átadás-átvételét, és az okiratokat lepecsételte és az arra jogosult nevében aláírta kódszámmal együtt, ily módon hamis okirattal igazolta le a fuvarfeladat szerződés szerű teljesítését, majd később az árut és a göngyöleget harmadik személynek értékesítette.

Mivel a B. jelű hiba 2006. márciusában és májusában 7-7 alkalommal valósult meg, így az azonnali hatályú felmondást az alperes jogszerűen gyakorolta.

A felperes június 30-i írásbeli nyilatkozata a kárigény jogalapjára és összecszerűsége nézve is elismerést tartalmaz, így a keretszerződés 6.1. pontja alapján az alperes jogszerűen számította be a keletkezett kár összegét a felperes igényébe.

Az alperes előadta, hogy a büntető eljárás iratai helytelenül a **D. E. Kft.**-t jelölték meg sértettként, de az ügyészség időközben a hibát korrigálta. Ennek oka az volt, hogy a **D. E. Kft.** biztonsági cég tette a feljelentést, valamint a tetten értékör felvett jegyzőkönyvet is ő készítette, de a sértett az alperes, mert a terhelt a felperes által megbízott gazdasági társaság munkavállalójaként szállította az alperes egyik üzletéből az alperes tulajdonát képező árut és göngyöleget az alperes raktárába, melyet eltulajdonított.

A terhelt a meghallgatáson, és kihallgatási jegyzőkönyvekben a konkrét vissza árujegyek ismeretében elismerte azok meghamisítását, és az abban szereplő dolgok eltulajdonítását. A vissza árujegyek dátuma alapján megállapítható, hogy a felmondásban megjelölt 2006. márciusban, és 2006. májusban mindkét hónapban 5-nél több alkalommal fordult elő a B. jelű hiba, tehát a felmondás jogszerű volt.

A terhelt védekezése arra irányult, hogy az eltulajdonított dolgok összértéke kisebb az alperes által kimutatnál, mivel ő sokkal kisebb bevételre tett szert azok értékesítéséből. A kár mértéke azonban attól függ, hogy a dolgok az eltulajdonítás időpontjában ténylegesen mekkora értékkel rendelkeztek. Ezt az értéket a nyomozóhatóság által alkalmazott igazságügyi szakértő 6.255.444,- Ft-ban határozta meg.

A büntető eljárás során történekekkel kapcsolatban előadta, hogy a terhelt 2 millió forint bevételt ismert el az elsikkasztott áruért. A büntető per utolsó tárgyalásán az elkövetési érték még 2 millió forint feletti volt, ekkor a tárgyszakértőt is megidézték, aki többszöri kérdést követően úgy nyilatkozott, hogy az eltulajdonított dolgok értéke 1,6-1,7 millió forint körüli volt. A fenti értékleszállítás a terheltnek alapvető volt, mivel szándékos bűncselekményét már felfüggesztett szabadságvesztés büntetésének próbaideje alatt követte el, és ha 2 millió forint alá csökken az elkövetési érték, úgy a bűncselekmény minősítése is megváltozik, és alkalmazhatóvá válik az közérdekű munkára ítélet lehetősége is, amire végül az ügyész indítványt is tett.

Mindenesetre a büntetőeljárásban megjelölt 1,6-1,7 millió forintos érték olyan minimális kárérték, melynél semmilyen körülmények között nem lehet kisebb a kár értéke.

Tekintetbe kell azt is venni, hogy a tárgyaláson meghallgatott tárgyszakértő elmondta, hogy a szigorú szabályozás miatt csak ép és kifogástalan göngyölegeket lehet használni, és ebből nyilvánvaló, hogy a terhelt a kifogástalan, használható göngyölegeket tulajdonította el, hiszen a többi eladhatatlan.

Az alperes kára úgy térült meg, hogy azt a szerződés szerint a felperes számláiból levonta. Közölte, hogy a letétbe helyezett pénzösszeg felhasználásáról nincsen tudomása.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes felmondása jogszerű volt, a fuvaros felperes a fuvarfeladat ellátásához igénybe vett alvállalkozó tevékenységéből eredő károkért a megbízó alperessel szemben az alvállalkozóval egyetemlegesen felelős. Utalt ezentúl a munkavállaló által okozott kárért felelősség szabályaira is, melyért a felperes megbízottja, a **D. Kft.** felel.

A felperesnek a 3 példány visszárujeggyel kapcsolatos álláspontjára figyelemmel előadta, hogy a visszárujegyek valóban 3 példányban készültek, egy a boltban maradt, két példányt a sofőr kapott meg, melyből egyik példány az alpereshez kerül, a harmadik pedig a raktárhoz. Az alperesnek csak azok a visszárujegyek állnak a rendelkezésére, amely a bekért bűnügyi iratok között is fel lehetők, miután egy példányt a nyomozóhatóság részére átadott. Más visszárujegy példánnyal nem rendelkezik. A boltban maradó visszárujegyeken csak a göngyöleg bolttól való átvételét igazolja a sofőr, és az elkövető soha sem vitatta, hogy a göngyölegeket átvette.

A felperes által keltezés nélkülinek nevezett visszárujegyekkel összefüggésben előadta, hogy a két utolsó visszárujegy a bűnügyi iratok szerint rendelkezik keltezéssel, és az ebben szereplő árumennyiség a teherjármű rendszáma és sofőr kézjegye alapján egyértelműen a felpereshez köthető.

A peres feleknek a Pp. 141.§ (6) bekezdésébe foglalt jogkövetkezményekre való figyelmeztetésük ellenére sem volt további bizonyítékuk és bizonyítási indítványuk.

A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan.

A peres felek között a Ptk. 488.§ (1) bekezdése szerinti fuvarozási keretszerződés jött létre. A fuvarozási szerződés alapján a fuvaros díjazás ellenében köteles a küldeményt a rendeltetési helyére továbbítani és a címzettnek kiszolgáltatni. A 498.§ (1) bekezdése szerint a fuvaros a küldemény továbbítását más fuvarosra bízhatja. A (2) bekezdés szerint a fuvarozásban részt vevő fuvarosok egyetemlegesen felelősök, ha azonban a további fuvarosokat a feladó jelölte ki, minden fuvaros önállóan felel.

A büntető eljárásban keletkezett okirati bizonyítékok hitelt érdemlően igazolták, hogy a nem vitásan a felperes alvállalkozójának alkalmazásában álló terhelt 2006. januárjától az alperes tulajdonában álló göngyölegeket tulajdonított el. A felperes a fenti rendelkezés értelmében egyetemlegesen felelős az alfuvaros által a megbízónak okozott kárért.

B.P. igazságügyi okmányszakértő szakértői véleményében a büntető eljárás során vizsgálta, hogy a vádlott által becsatolt, 2006-os naptárában használt bélyegző lenyomatok hamis bélyegzővel vagy

eredeti bélyegzővel lettek-e elkészítve. A szakértő megállapította, hogy a bélyegzőlenyomatok két egymástól eltérő bélyegzőtől származnak a 2006-os naptárban.

A felperes állította, hogy vitatható, hogy a büntető bíróság 28 rendbeli cselekményt bírált volna el, a vádlott beismerő vallomását nem tartotta fent, lehetséges, hogy több rendbeli cselekmény elbírátlan maradt, és a büntető bíróság nem mondta ki, hogy a hivatkozott okiratok hamisak voltak.

Az alperes ezzel szemben kifejtette, hogy maga az elkövető is elismerte, hogy úgy követte el a bűncselekményt, hogy a visszárujegyre az eredeti pecsétet is rányomta, szignózta a raktáros részéről, majd az átvevő kódját is rányomta. Az a körülmény, hogy a vádlott füzetében lévő pecsétek eredetiek, csak arra bizonyítékok, hogy a vádlott bármikor könnyűszerrel hozzá fért az eredeti bélyegzőhöz is. A vádlott 28 cselekményt ismert el, az ügyész vádiratában egy rendbeli folytatólagos sikkasztás és magánokirat hamisítás miatt emelt vádat, az elismerés alapján ez 28 alkalmat foglal magában, minden egyes sikkasztáshoz magánokirat hamisítás, visszárujegy hamisítás kapcsolódott.

B. szakértő ugyancsak ennyi cselekménnyel kapcsolatban készítette el tárgyszakértői véleményét, és a tárgyaláson csupán az értékre vonatkozóan módosította álláspontját, mely értelemszerűen a vád e körben történő módosítására vezetett, mindez azonban a rendbeliséget nem érintette, tehát értelemszerűen a büntető bíróság 28 cselekményt bírált el. Alaptalannak minősítette a felperes azon állítását, hogy pusztán azért, mert a visszárujegyen két szignó látható, azok ne lennének hamisak.

A perben rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy az elkövető összesen 28 rendbeli cselekmény elkövetését ismerte el, melynek során a rábizott árut másnak eladta, és cselekménye leplezése végett az alperes és más jogi személyek nyilvántartását meghamisította. A rendelkezésre álló dokumentumokból kitűnik, hogy a vádat 28 rendbeli cselekmény miatt emelték, e körben a vád nem módosult, és a büntető bíróság ítéletével a vádat teljes mértékben kimerítette, azaz minden cselekményt elbírált. Ennek alapján tényként állapítható meg, hogy az elkövető sikkasztott és magánokirat hamisítást követett el, ezért a felperes ezzel ellentétes álláspontja elutasítandó volt.

A dokumentumokból az is kitűnik, hogy **B.** szakértő a büntető tárgyaláson csupán az elkövetési érték vonatkozásában módosította szakvéleményét, tehát az a vizsgált rendbeliségek számát illetően nem változott.

Megállapítható, hogy az elkövető beismerő vallomását a rendbeliségeket illetően soha nem vonta vissza, ugyanakkor az elkövetési értéket vitatta.

A perben rendelkezésre álló dokumentumok semmiben nem támasztják alá a felperes azon állítását, hogy az elkövetési érték leszállítása szükségképpen csökkentette volna a rendbeliség számát is.

A per folyamán az alperes elismerte, hogy a március 13-ai, 161.000,- Ft-ra vonatkozó visszárujegy nem köthető az elkövetőhöz, ezért ezzel összefüggésben beszámítási igényt sem érvényesít.

Az alperes vitatta a felperesi felmondás jogszerűségét, az alperes felmondásában arra hivatkozott, hogy a b. jelű hiba megvalósult, ennél fogva a szerződés szerinti felmondási joga megnyílt. A fentiek tisztázását követően az alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az általa hivatkozott „b” jelű hiba az érintett időszakban fennállt-e.

Az alperes előadta, hogy 2006. márciusra az elkövető 5 alkalomra nézve ismerte el, hogy a visszárujegyeket meghamisította és a göngyölegeket ténylegesen nem adta le, míg ugyanez az elismerése május hónapra 7 alkalommal dokumentált. Ezek vonatkozásában az elkövető tehát kifejezetten elismerte a hamisítás és az eltulajdonítás tényét.

Előadta, hogy ezt követően márciusra még két eset, a 13-ai és 31-ei vált ismertté.

Ezzel szemben a felperes előadta, hogy a 2006. március elsejei, 7-ei, 17-ei, 24-ei visszárujegyben mind az elkövető, mind a raktári átvevő aláírása szerepel, tehát ezekről sem a hamisítás ténye, sem a göngyölegek hiányos leadása nem állapítható meg. Hivatkozott rá, hogy a március 13-i visszárujegy nem az elkövető által a **D. Kft.** megbízásából vezetett járműre, hanem valami másra vonatkozik.

A 2006. május 2-ai, 8-ai, 10-ei, 17-ei, 30-ai visszárujegyek vonatkozásában hivatkozott rá, hogy azon mind az átadó, mind az átvevő aláírása szerepel, így a szabályszerűség sem lehet kétséges. Elismerte, hogy az 5-ei és 25-ei visszárujegyeken csak az átadó aláírása szerepel, de e körben a kialakult gyakorlatra hivatkozott.

Mindezek alapján megállapíthatónak látta, hogy a felperes által megjelölt hónapok egyikében sem következett be felmondásra okot adó körülmény, így a felmondás alaptalan.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy az elkövető március hónapra 5, május hónapra hét alkalommal ismerte el a büntető bíróság megállapítása szerint a sikkasztást és a magánokirat hamisítást, ennek alapján a rábízott göngyölegeket másnak adta el és azzal nem számolt el megbízójával. Miután az elkövető azt is elismerte, hogy a visszárujegyeket meghamisította, és azon a raktáros aláírását is elhelyezte, így a felperes védekezésében hivatkozott azon körülménynek, hogy ezen visszárujegyeken mind az átadó, mind az átvevő aláírása látható volt, az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget, mivel a magánokirat hamisítás tényként volt kezelhető a rendelkezésre álló bírósági döntés és bizonyítékok alapján.

Az alperes által hivatkozott 2006. március 13-ai esetre szóló felperesi kifogás alapján az alperes nem vitatta a felperes védekezését, ugyanakkor a felperes a 2006. március 31-ei esetre vonatkozóan semmiféle előadást nem tett válasziratában, így összefoglalóan 2006. májusában 7, míg 2006. márciusában 6 alkalommal állapítható meg az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a „b” jelű, szerződés szerinti hiba beállta.

Ennek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a szerződés szerinti „b” jelű hiba megvalósult, tehát az alperes felmondása jogszerű volt.

A felperes kifogásolta, hogy az alperes a bűncselekmény felfedezését követően felmondását csak jelentős késedelemmel terjesztette elő. Az alperes ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a bűncselekmény felfedezését követően valamennyi nyilvántartását fél évre visszamenőleg meg kellett vizsgálnia, a körülmények, a tényállás felderítése érdekében. Tekintettel a cselekmény jellegére, időbeliségére, és az érintett mennyiségre, az elsőfokú bíróság az alperes előadását hitelt érdemlőnek fogadta el, és a felperes e kifogását mint megalapozatlant elutasította.

A felperes tanúmeghallgatást indítványozott a hiányok egyeztetésére, illetve az alperesi felmondás indoklásának cáfolatára és a hiány kompenzálásával összefüggő tárgyalásokra. Az alperes elsősorban a bizonyítási indítvány elutasítását kérve mögöttesen az alperesi göngyölegkezelő tanúmeghallgatását indítványozta. A bíróság a fenti tanúbizonyítási indítványokat elutasította,

mivel a perben rendelkezésre álló dokumentumok a felmondás megalapozottsága körében a tényállást kellően megvilágították, így a további bizonyítékok beszerzése szükségtelennek mutatkozott.

A felperes indítványozta, hogy az alperes csatolja a beszámítási kifogásában megjelölt fuvarszámlákat és az ezekhez tartozó szállítási jegyeket, illetve a járművezető és az átvevő raktár közötti átvétel igazolását tartalmazó okiratot, továbbá a felperes és az alperes közötti egyeztetési elszámolás okiratait, illetve a raktári hiányok megállapítására és elszámolására vonatkozó okiratait, mert ennek alapján állapítható meg, hogy a felmondásban közölt adatoknak mi a valóságtartalma. Ezzel összefüggésben az alperes előadta, hogy a perbeli bűncselekmény elkövetője azt a körülményt használta ki, hogy a göngyöleg tényleges átvétele és annak elszámolása az alperes szervezetén belül elvált egymástól. A sofőr ténylegesen meg sem jelent **V.-en**, ahol a göngyölegeket le kellett adnia, hanem a **v.-i** raktár által kiállítandó papírokat maga készítette el, és e hamis okiratokat adta le a logisztikai adminisztrációs csoportnak, mely kizárólag a papír adatait alapul véve vetette össze az adatokat és állította ki a havi igazolást. Hivatkozott rá, hogy a hiányra egy évben csak kétszer derülhetett fény, amikor a valóságos göngyölegeket is leltározva elvégezték a boltok, a raktár, illetve a készletnyilvántartás összevezetését, nem véletlen, hogy júliusban került sor az elkövető leleplezésére.

B. szakértő véleménye megerősítette azt az alperesi előadást, hogy a bűncselekmény elkövetője minden további nélkül hozzáfért a raktárosok által használt eredeti bélyegzőhöz is, hiszen különben azok lenyomatát nem helyezhette volna el saját naptárában.

A fentiekre figyelemmel a bíróság a felperes fenti bizonyítási indítványait elutasította, mivel az indítvány szerinti okiratok tartalma az alperesi beszámítási kifogás tisztázásához szükségtelennek mutatkozott, ugyanakkor a büntetőeljárás adatai és az egyéb bizonyítás eredményei az alperest ért kár mértékének és összecszerúségének tisztázására elegendő adatot szolgáltatottak.

A keretszerződés szerinti **B.** feltétel beálltát az alperes hitelt érdemlően igazolta, így a keretszerződés felmondásának jogellenességére vonatkozó kereset elutasítandó volt, miután az alperes hitelt érdemlően bizonyította, hogy felmondására a szerződésben meghatározott okból, jogszerűen került sor. Ezzel szemben a felperes értékelhető ellenbizonyítékot nem szolgáltatott.

A felperes az alperesnek nyújtott szolgáltatásai díjára vonatkozó keresetet is előterjesztett, mellyel szemben az alperes beszámítási kifogással élt, előadása szerint a felperes szerződésszegése folytán keletkezett kárát számította be a felperes követelésébe a per előtt.

A felperes díjigénye, annak összecszerúsége nem volt vitás.

A felperes vitatta az alperesi beszámítás jogszerűségét.

A Ptk. 296.§ (1) bekezdése szerint a kötelezett a jogosulttal fennálló egynemű és lejárt követelését a jogosulthoz intézett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A (2) bekezdés szerint a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek. E vonatkozásban a bizonyítás az alperest terhelte.

A felperes 2006. június 30-i levelébe foglalt nyilatkozatot az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy abban a felperes a kár jogalapjára vonatkozó elismerő nyilatkozata mellett rögzítette, hogy a kár összegéről nem rendelkezik pontos információkkal.

A keretszerződés 6.1. pontja értelmében a fuvaros felelős az általa átvett termékekkel és göngyölegekkel kapcsolatos hiányokért és károkért. A kár összegét - melyet súlyozott beszerzési áron kell megállapítani - a Cs. jogosult a káreseményt követően a fuvaros által kiállítandó számlából levonni. Ennek alapján a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperest ért kár a szerződés szerint meghatározott értéken számítva mekkora.

A bíróság kellő hozzáértése híján igazságügyi szakértői bizonyítást folytatott le, az aggálytalan igazságügyi könyvszakértői véleményt ítélezése alapjául elfogadta. Az alperes ez úton bizonyította az érintett göngyöleg szakvélemény szerint számítandó értékét. Tekintettel arra, hogy a jelen perben beszerzett szakértői vélemény szerint az egyes visszárujegyekhez tartozó, a felek szerződése szerint számításba veendő érték a 27 esetet illetően is meghaladta az alperesi beszámítási kifogással érintett összeget, az alperesi beszámítási kifogás összezszerűségében megalapozottnak bizonyult.

Az alperes hitelt érdemlően bizonyította a keletkezett kár összegét, ezért az elsőfokú bíróság a per előtti beszámítás jogszerűségét állapította meg.

A fentiek folytán a kereset teljes mértékben elutasítandó volt.

A szakértői bizonyítással összefüggésben a felperes indítványozta, hogy az végezze el a 3 példányos visszárujegyek valamennyi példányának összehasonlítását, majd ezt követően mondjon véleményt arról, hogy melyről állapítható meg, hogy az abban szereplő göngyöleget az alperes nem vételezte vissza, továbbá a szakértő jelölje meg a göngyölegeket valós értékét, azaz nem a súlyozott beszerzési árát. A fenti bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság mint szükségtelent elutasította, miután a perben a beszámítási kifogás összezszerűségének ellenőrzése kapcsán azt kellett tisztázni, hogy a szerződésben meghatározott számítási módszer alapul vételével a szerződésszegésből eredően az alperest mekkora kár érte, tehát beszámítása milyen mértékig jogszerű. A felperes fenti kérdései megválaszolásuk esetén ezt a körülményt nem világították volna meg. A büntetőeljárásban szakértővel vizsgálta a bíróság az érintett göngyöleg mennyiségét is, azzal összefüggésben az elkövetőnek soha semmilyen kifogása sem volt, e körben sem az akkori szakértő, sem a vádhatóság nem fejezte ki aggályát, azt a büntetőbíróság is elfogadta. A büncselekménnyel érintett áru mennyiségre nézve elegendő mennyiségű dokumentum állt már a büntetőügyben eljáró hatóság rendelkezésére is, továbbá e körben közokirati bizonyítékok is keletkeztek, és e dokumentumok valóságát kétségbe vonó, még nem vizsgált körülmények, adatok nem merült fel, ezért a bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság elutasította. A bíróság utal rá, hogy az alperes előadása szerint további példánnyal nem rendelkezik.

A per folyamán felmerült, hogy 1,5 millió forint letétet helyezett volna az elkövető letétbe. Ezzel összefüggésben a felperes tagadta, hogy hozzá letétből bármilyen összeg került volna, az alperes pedig arra hivatkozott, hogy már a büntető eljárás során sem érvényesített polgári jogi igényt az elkövetővel szemben éppen azért, mert követelését a felperessel szembeni beszámítás útján rendezte, tehát javára később sem keletkezhetett letét. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint 1,5 millió forint letétbe helyezése nem bizonyosodott be a perben rendelkezésre álló adatokból az elkövető részéről, azt sem lehetett megállapítani, hogy ilyen összeg letételére kinek javára került volna sor. A bíróság szükségtelennak tartotta a más személyek között folyó munkaügyi per iratainak beszerzését, miután abból a peres felekre vonatkozó adat megalapozottnak nem volt várható, a fenti letéttel kapcsolatos előadásokat mint megalapozatlanokat elutasította.

Az egyéb bizonyítási indítványokat, mint szükségteleneket az elsőfokú bíróság elutasította.

A perköltség viseléséről való rendelkezés a Pp. 81.§ (1) bekezdésén alapul, melyet az alperes javára a Pp. 75.§ (2) bekezdésére és a 32/2003. sz. IM. rendelet alapján mérlegeléssel megállapított bruttó ügyvédi munkadíj tesz ki, melyhez az alperes által előlegezett 346.500,- Ft szakértői költség járult.

B. 2010. szeptember 20.

Dr. Kaszap Tamás s.k.
bíró